

alle afdelingen *sterk in de minderheid* zijn. Bij het door dr. SCHNITZLER aangehaalde art. 57 is de bedoeling, dat de afdelingen ziekenfondszaken, die de belangen van specialisten in het bijzonder treffen, wel mogen bespreken, maar daarbij niet mogen *ingrijpen*.

Indien de voorzitter op de specialistenvergadering van 23 December 1917 gezegd heeft, dat na aanneming van deze reglementsherziening de C. O. niets anders meer zou zijn dan een werkcommissie van het hoofdbestuur, heeft hij zich vergist. De C. O. is steeds meer dan dat geweest, heeft in de afdelingen, in het hoofdbestuur en in de algemeene vergadering steeds zelfstandig de belangen der ziekenfondsartsen behartigd en zal dit steeds blijven doen. Door de reglementsherziening zal het bestuur der C. O. bovendien metterdaad, zij het niet volgens de letter van het reglement, het bestuur vormen van de organisatie der ziekenfonds-huisartsen, al wordt deze niet een bijzondere organisatie volgens het nieuwe hoofdstuk XIII. Het is voldoende hiervoor te verwijzen naar art. 217, dat duidelijk zegt, dat de Centrale Organisatie een band vormt tusschen de ziekenfonds-huisartsen, en naar de artt. 221 *f* en 227, welke maken, dat het bestuur der C. O. zoowel in de afdelingen als in het geheele land de ziekenfonds-huisartsen kan bijeenroepen, wanneer het maar noodig is.

Dr. SCHNITZLER verzuimt aan te toonen, dat de moeilijkheden, welke de specialisten tot heden in ziekenfundsangelegenheden op hun weg vonden, wortelden in de onzuivere positie van de C. O.. Ik ontken, dat deze moeilijkheden groot waren, durf te zeggen, dat de C. V. bij haar optreden in het belang van de specialisten steeds de meest mogelijke medewerking van de C. O. heeft ondervonden, en spreek tegen, dat deze meening van dr. SCHNITZLER *naar aller getuigenis* juist zou zijn.

Tenslotte is het voorstel van dr. SCHNITZLER om aan de ziekenfonds-huisartsen een centraal bestuur toe te wijzen, dat niet tevens zou zijn het bestuur der C. O., al buitengewoon onpraktisch. Er wordt nu reeds geklaagd, dat de gang van zaken in onze Maatschappij dikwijls langzaam is, en ik ben overtuigd, dat het maken van weer een nieuwe commissie voor de belangen der ziekenfonds-huisartsen slechts zou maken, dat de machine nog langzamer loopt. Een dergelijk voorstel kan dan ook alleen gedaan worden door iemand, die meent, dat het tegenwoordige bestuur der C. O. voor zijn taak niet berekend is. Velen wenschen, als een logisch gevolg van de thans aanhangige voorstellen, het bestuur der C. O. te maken tot het bestuur der organisatie der ziekenfonds-huisartsen; het bestuur der C. O. is van meening, dat dit in de praktijk precies op hetzelfde neerkomt, als wat thans wordt voorgesteld.

Dordrecht, 10 Januari 1918.

A. C. VAN BRUGGEN.

II.

Nu de door het hoofdbestuur voorgestelde herziening bestreden wordt, wensch ik nog te wijzen op het belang dier herziening uit het oogpunt van billijkheid en rechtvaardigheid. De bepalingen van het huishoudelijk reglement geven den ziekenfonds-huisartsen en specialisten slechts bij uitzondering invloed van beteekenis op de keuze van kandidaten voor het hoofdbestuur en ook op de keuze van afgevaardigden ter algemeene vergadering en op het mandaat, waarmede die ter algemeene vergadering zullen verschijnen. Bij de bestaande organisatie is dus de mogelijkheid niet uitgesloten, dat de belangen der ziekenfonds-huisartsen en specialisten schade lijden, doordat zij niet het voor de beoordeeling en behartiging hunner belangen noodzakelijke onderlinge overleg kunnen plegen, en doordat zij te veel van overigens hoogst verdienstelijke, maar van hun belangen niet voldoende op de hoogte zijnde organen afhankelijk zijn. Slechts door bijzondere organisaties kan dat bezwaar opgeheven worden. Juist nu de geheele menschelijke samenleving op haar grondvesten trilt, is het van groot gewicht onbillijke en onrechtvaardige regelingen ook in onze Maatschappij door rechtvaardige en billijke te vervangen, om te voorkomen, dat verscheidene geneeskundigen onze Maatschappij niet kunnen blijven liefhebben.

In eindig met een woord van hulde aan het hoofdbestuur voor de voorgestelde herziening huishoudelijk reglement.

Leiden, 12 Januari 1918.

A. VAN RHIJN.